

زبان عربی

** عین الأسباب للجواب عن الترجمة أو المفهوم من أو إلى العربية:

١- «كانَ نوْبِلُ يَقُولُ فِي تَفْسِيهِ لِيَتِ الدِّينَامِيتَ لَمْ يَنْتَشِرْ فِي جَمِيعِ أَنْحَاءِ الْعَالَمِ»:

١) نوبل با خودش گفت: کاش دینامیت در همه قسمت‌های جهان انتشار پیدا نکرد.

٢) نوبل با خودش می‌گفت: کاش دینامیت در جهان انتشار پیدا نکرد بود.

٣) نوبل با خود می‌گفت: ای کاش دینامیت در تمام قسمت‌های عالم منتشر نمی‌شد.

٤) نوبل با خودش گفت: ای کاش دینامیت در اطراف جهان انتشار پیدا نکند.

٢- «كَانَتْ قَدْ نُقلَتْ بِضَائِعَ كَالْمَطَاطِ وَ السَّمَادِ وَ الْوَقْدِ إِلَى الْمَوَانِئِ لِيَتَمَّ صَيَّانَتَهَا وَ تَصْدِيرِهَا»:

١) وسایلی چون پلاستیک، کود و مواد سوختی به بندرگاه انتقال یافته بود تا مراقبت از آنها و صدورشان انجام شود.

٢) وسایلی مانند پلاستیک‌ها و کود و مواد سوختی به بنادر منتقل کرده‌اند تا حفاظت از آنها و صادر شدن‌شان انجام شود.

٣) کالاهایی چون کاچوچو، کودها و سوخت به بنادرها منتقل شد تا حفاظت از آنها و صادراتشان تکمیل شود.

٤) کالاهایی مانند پلاستیک، کود و سوخت به بندرگاه‌ها منتقل شده بود تا نگهداری از آنها و صادراتشان انجام شود.

٣- «هُوَلَاءُ الْأَعْدَاءِ يَتَظَاهِرُونَ بِالصَّدَاقَةِ وَ يُضْمِرُونَ أَعْوَالَهُمْ فَلَا تَنْتَزِمُ بِالخُلُّةِ مَعْهُمْ أَبَدًا»:

١) اینان دشمنانی هستند که تظاهر به صداقت می‌کنند و رفتارهایشان را مخفی می‌کنند پس همیشه از دوستی با آن‌ها دوری کن.

٢) این دشمنان وانمود می‌کنند که با ما دوست هستند و اعمالشان را می‌پوشانند پس هرگز به دوستی با آن‌ها پایبند نباش.

٣) این دشمنان وانمود به راستگویی می‌کنند و کارهای خود را انکار می‌کنند پس دوستی با آن‌ها را هرگز ادامه نده.

٤) این دشمنان تظاهر به دوستی می‌کنند و کارهای خوبی را پنهان می‌کنند پس هرگز به دوستی با آن‌ها پایبند نباش.

٤- «لِيَتِ النَّاسُ يَفْتَحُونَ عَيْنَهُمْ لِيُبَصِّرُوا الظَّواهِرَ الطَّبِيعِيَّةَ الَّتِي خَلَقَهَا لِهِمُ الرَّبُّ حَتَّى يَدْرِكُوا قُدْرَتَهُ»:

١) کاش مردم چشمان خود را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی را که پروردگار برای آن‌ها آفریده است ببینند تا قدرتش را درک کنند.

٢) کاش مردم چشمانشان را باز می‌کرند آن‌ها باید پدیده‌های طبیعت را که پروردگار برای آن‌ها آفریده است را ببینند تا قدرت او را درک کنند.

٣) شاید مردم چشمانشان را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی را که پروردگار آن‌ها را آفریده است ببینند تا قدرتش را درک کنند.

٤) ای کاش مردم چشم خود را باز کنند تا پدیده‌های طبیعی ای را که پروردگارشان آن را برایشان آفریده است ببینند تا قدرت او را درک کنند.

٥- «أَيُّهَا الْمُوَاطِنُونَ لَا تُتَكَبَّسُ الْعَزَّةُ فِي مَجَالَاتِ التَّقْدِيمِ إِلَّا بِبَذْلِ الْجَهَدِ فِي سَبِيلِهَا الصَّعْبِ»:

١) ای شهروندان! بزرگواری در عرصه‌های پیشرفت جز با صرف تلاش در راههای دشوار آن به دست آورده نمی‌شود.

٢) ای هموطنان! عزت در زمینه‌های پیشرفت را جز با بذل کوشش در طریق سخت آن به دست نمی‌آورید.

٣) ای شهروندان! عزت در عرصه‌های پیشرفت تنها با بذل کوشش در مسیر دشوار آن به دست آورده نمی‌شود.

٤) ای شهروندان! عزت در زمینه پیشرفت به دست آورده نمی‌شود، مگر با صرف تلاش در راه دشوار آن.

٦- عین الخطأ:

١) كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ: هر چیزی جز ذات خداوند نایبود شدنی است.

٢) إِنَّمَا الْعَزَّةُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ: ارجمندی تنها برای خدا و پیامبر و مومنان است.

٣) الْهَبِيُّ! لَا تَصِلُّ يَدَايِي إِلَى سَمَائِكَ الْعَالَمِيةِ: خدایا! دستم به آسمان بلند تو نمی‌رسد.

٤) وَ مَا الْحَيَاةُ إِلَّا لَهُوَ وَ لَعِبٌ: زندگی دنیا جز سرگرمی و بازی نیست.

٧- عین الصَّحِيحَ:

١) (من يَطْعِنُ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَارَ فُوزًا عَظِيمًا): هر کس خداوند و پیامبر را اطاعت کند به رستگاری نائل شده است.

٢) أَعْبُدُ رَبِّي الْخَنُونَ عِبَادَةً الْمُحِبُّ وَ لَا أَرْجُو إِلَّا عَغْوَةً: پروردگار مهربان خویش را مانند عاشق می‌پرستم و جز بخشش او نمی‌خواهم.

٣) تَحْنُّنَ مَا قَرَأْنَا مِنْ كِتَابٍ تَارِيَخِنَا حَتَّى الْآنِ إِلَّا خَمْسَةً دُرُوسٍ: ما تا الان از کتاب تاریخ‌مان فقط پنج درس خوانده‌ایم.

٤) أَخَذَ الْمَزَارِعَ يُمْكِنُ وَ قَالَ إِزَادَهُ عَدَدَ فِيَرَانَ الْحَقْلِ إِذْ يَدِأْ كَبِيرًا: کشاورز شروع به فکر کردن کرد و گفت قطعاً تعداد موش‌های کشتزار زیاد شده است.

٨- «بَدَرَ بِزَرْغَمِ از سَالَهَای کُودَکی اش فَقْطَ خَاطِرَاتِ اندَکَی را بِيَادِ مَيْآورَد»:

٢) لَا يَذَكُرُ حَدَى مِنْ سَنَوَاتِ طَفُولَتِهِ إِلَّا ذَكَرِيَاتٍ قَلِيلَةٍ.

٤) لَا يَتَذَكَّرُ حَدَى مِنْ أَيَّامِ طَفُولَتِهِ شَيْئًا إِلَّا الذَّكَرِيَاتُ الْقَلِيلَةُ.

** إِقْرَأُ التَّصْنِيَّةَ التَّالِيَّةَ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ بِمَا يُنَاسِبُ النَّصَّ:

«الشَّبَابُ هُمْ عَمَادُ الْمُسْتَقْبَلِ وَ أَمْلَ الْعَدَدِ. إِنَّهُمُ الطَّاقَةُ الْمُتَجَدِّدَةُ الَّتِي تَدْفَعُ الْمُجَتمَعَ إِلَى الْأَمَامِ. يَجِبُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَحَلَّوْا بِالْعِلُومِ الْحَدِيثَةِ وَ

الْتَّكَنُولُوْجِيَا وَ الْمَعْرِفَةِ وَ الْأَخْلَاقِ الْفَاضِلَةِ. فَالْعِلْمُ يُنَيِّرُ الدَّرْبَ وَ الْأَخْلَاقُ تَسْمُو بِالنَّفْسِ وَ بِالْعَمَلِ الْجَادِ وَ الْإِخْلَاصِ يُحَقِّقُونَ التَّبَاحَ وَ يَبْنُونَ الْوَطَنَ.

هُنَاكَ شَبَابٌ لَا يُمْكِنُنَا تَجَاهِلُهُمْ فِي مَجَالَاتِ الْمُخْتَلَفَةِ فِي تَطْوِيرِ الْعِلُومِ يُشكِّلُ كَبِيرٌ فِي الْعَصْرِ الْخَدِيثِ لَأَهْمَمِهِمْ يُؤْتُرُونَ فِي تَوْسِيعِ آفَاقِ الْبَحْثِ

مُبَاشِرًا. إِنَّ الْأَمَمَ تَفَتَّخُرُ بِشَبَابِهَا وَ تَعْتَمِدُ عَلَيْهِمْ فِي بِنَاءِ مُسْتَقْبَلٍ مُسْرِقِ.

٩- الفكرة الرئيسية للنص هي:

١) أهمية العلم و المعرفة ٢) دور الشباب في بناء المجتمع ٣) الأخلاق الفاضلة للشباب ٤) مستقبل الأمة

١٠- يَجِبُ عَلَى الشَّابِ أَنْ يُجْهِرُوا نَفْسَهُمْ بِـ

(١) الْعَمَلِ الْجَادُ وَالْإِخْلَاصُ فِي الْحَيَاةِ.

(٣) الْإِسْتِعْدَادُ مِنْ إِسْتِعْدَادِهِمْ فِي طَرِيقِ الْعِلْمِ.

١١- عَيْنُ الْخَطَأِ وَفَقَ النَّصْ:

(١) الشَّابُ هُمْ أَسَاسُ الْمُسْتَقْبَلِ وَأَهْلُ الْغَيْرِ.

(٣) يَجِبُ عَلَى الشَّابِ أَنْ يَهْمِلُوا الْعِلْمَ الْحَدِيثَةَ وَالْتَّكْنُولُوْجِيَّةَ.

* إِنْتَخَبَ الصَّحِيحَ فِي الْإِعْرَابِ وَالْتَّحَلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٢- «الْمُسْتَقْبَلُ»:

(١) مفرد مذكر، مبني، معرف بألف، اسم مفعول (فعله «إِسْتَقْبَلَ» بدون حرف زائد)

(٢) اسم، مفرد مذكر، اسم مفعول (فعله «إِسْتَقْبَلَ» و مصدره «إِسْتَقْبَالَ») / خبر و مرفوع

(٣) مفرد مذكر، اسم مفعول (فعله: «إِسْتَقْبَلَ»)، معرف بألف / مضارف إليه للمضاف «عماد»

(٤) اسم، مفرد، معرّب، اسم مفعول من مزيد ثالثى على وزن «إِسْتَفَعَلَ» و حروفه الأصلية «ت ق ل»

١٣- «تَفَتَّخُرُ»:

(١) مضارع، للمفرد المونث الغائب، مزيد ثالثى بزيادة حرفين، لازم / خبر لإنْ

(٢) فعل مضارع، للمفرد المونث، مزيد ثالثى (من باب «إِفْتَعَالَ»)، متعدى

(٣) مضارع، للغائبة، مزيد ثالثى (له حرفان زائدان)، مبني / فعل و مع فاعله جملة فعلية

(٤) فعل مضارع، مزيد ثالثى و مضارفه «إِفْتَخَرَ» و مصدره «إِفْتَخَارَ»، معلوم

* عَيْنُ الْمَنَاسِبِ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَّةِ:

١٤- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي ضَيْبَطِ الْحَرَكَاتِ الْحَرَوْفِ:

(١) الْقَرْبُ تَعْرَفُ مَا أَنْكَرَتْ فَلِمَاذَا تَكَذِّبُ عَلَيْنَا.

(٣) الْمُفَكَّرُ هُوَ الَّذِي لَهُ آرَاءٌ وَنَظَرَاتٌ فِي بَعْضِ الْمَجَالَاتِ.

١٥- عَيْنُ الْعَبَارَةِ الَّتِي مَاجَءَ فِيهَا الْمَفْعُولُ الْمَطْلُقُ:

(١) جلس الاستاذ في المهرجان جلوساً طويلاً.

(٣) ما أعادنى شخص في المشاكل إعادة.

١٦- عَيْنُ الصَّحِيحَ فِي اسْلُوبِ النَّدَاءِ:

(١) يا أيها مُتَقُونَ! إِتَّحدُوا وَلَا تَتَفَرَّقُوا.

(٣) يا الرَّحْمَانُ! إِمَّا صَدْرِي إِنْشَراحاً.

١٧- عَيْنُ الْمُسْتَنْثِي مِنْهُ مَحْدُوفَاً:

(١) ما تَلَوْنَا الْأَحَادِيثَ التَّبَوَّيَّةَ إِلَى الْحَدِيثِيْنَ الْجَمِيلِيْنَ.

(٣) ما أَكْلَتِ الْبُومَاتِ فِي الْمَزْرَعَةِ غِذَاءً إِلَى الْخَضْرَوْاتِ.

١٨- عَيْنُ مَا فِيهِ يَرْفَعُ الشَّكَ:

(١) كَانَ أَخَاهَا ذُو حَاجَةٍ وَيَرِيدُ أَنْ يَطْلُبَ الْمَسَاعِدَةَ مِنْ أَبِيهِ.

(٣) وَاسْتَعْنُوا بِالصَّبَرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا كَبِيرَةٌ إِلَى الْخَاشِعِينَ.

١٩- عَيْنُ صَاحِبِ الْحَالِ جَمْعُ التَّكْسِيرِ:

(١) هُنَاكُ شاهدتِ الموظَفِينَ وَقَدْ كَانُوا دُؤُوبِينَ فِي الْوَاجِبَاتِ.

(٣) أَلِيسْتَ هَذِهِ الْأَمَّ بِنَاهَا قُسْتاً جَدِيداً وَقَدْ كَانَ جَمِيلًا وَنظِيفاً.

٢٠- عَيْنُ الْجَمْلَةِ الَّتِي يُبَيِّنُ حَالَةَ الْفَاعِلِ:

(١) سَاعَدَتِ الْأَمَّ أَخِي الصَّغِيرَ مَرِيضاً.

(٣) جَعَلْنَاكَ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً مَمْلُوَّةً بِالْخَبَّ وَالْإِيمَانِ.